

[Előzetes árak:]

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre . 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy óra 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség

és

Kiadóhivatal:

Fő-piacz, Simonffy-ház
a városházával szemben

Hirdetések a legmérsé-
keltebb árszámítás mel-
lett vétetnek fel.

Lelkészwálasztásunk kérdéséhez.

Debreczen, márczius 8.

Városunk egész társadalmát, ennek minden rétegét élénken foglalkoztatja a kérdés: ki lesz az új lelkész, kit ültet a református egyháztagok bizalma néh. *Könyves Tóth Mihály* örökébe?

Ez az általános érdeklődés arról tesz e sorok írójának szerény meggyőződése szerint bizonyosságot, hogy rendkívül fontos állás az, melynek betöltése most a helybeli református egyházközség választására van bízva.

De hát ugyan hogy is ne volna az fontos állás?!

Mi azt szeretjük látni, ha lelkészeink minden tekintetben emelt helyzetök magaslatán állanak.

Mi lelkészeinket nem csak a gyülekezet egyházi életének vezetői gyanánt óhajtjuk úgy városunkban, mint általában mindenütt szemlélni, de megvárjuk — és bizonyára mindig méltó joggal várhatjuk meg — tőlük, hogy a közélet, a társadalmi közélet minden terén irányadó szerepet vigyenek.

Mi lelkészeinktől nem csak hitéletünk irányítása nagy és minden tekintetben magasabb munkájának végezését várjuk, de azt is, hogy szálljanak ők le elfoglalt állásuk magaslatáról közénk, a közélet egyszerű munkásai közé, nemcsak meg a mi törekvéseinket, s gyűjtésük föl az egyháziasság lobogó világosságát ott is, hol az immár közel van a kialuváshoz.

Akármit gondolkozunk is, akár hogy érveljünk is s akármennyire hirdessék is némelyek az átfelvilágosodás egyház-egyházellenes tanait: épen a kor szelleme az, mely ezt mindinkább megköveteli a lelkészeketől, — álljanak azok bármely egyháznak is szolgálatában.

Minél többen szegődnek a hitetlenség, vagy a mi tán ennél is rosszabb, a hitközöny embereinek táborába: annál többen várják a lelkésztől azt, hogy fesszisen ő mellet hitének igazai mellett s küzdjön egyházának jóléteért, virágzásáért minden tudásával, lelkiismereteségének teljes erejével.

Mert az idők rosszak s az idők jeleiből egyáltalában semmi kedvezőt következtetni nem lehet.

Ma a debreczeni református egyházközségnek öt rendes lelkésze van.

Személyeskedés nélkül, komoly tárgyilagossággal szólunk e kérdéshez, mert tudjuk, hogy a személyeskedés bánt. Mi előttünk pedig egyházunk szent érdeke a fő, az első.

Ezen szempontból teszszük föl tehát a kérdést: *van-e nekünk öt rendes, szolgáló lelkészünk!*

Tisztelettel hajlunk meg első lelké-

szünk, a püspök ur előtt, s mert tudjuk, hogy őt, az ő lelki erejét óriási egyházkerületének egyházi és iskolai adminisztrátója veszi első sorban igénybe: töle, hajlott korát nem is tekintve, gyülekezeti közéletünk irányítását nem várhatjuk.

Második lelkészünket súlyos betegség terhe nyomja. Igaz részvételt várjuk és őszinte szeretettel reméljük mielőbbi teljes felgyógyulását, — de most ő töle energikus működést, teljes aktivitást józan gondolkodással nem várhatunk.

Harmadik lelkészünk, mint országgyűlési képviselő sokszor kénytelen távol lenni tőlünk. Pedig tudjuk, elismerjük és nyíltan ki is mondjuk róla, hogy hatalmas munkajével, munkaszeretetével és szervező képességével itten szorgalmas idejétől kezdve nagyban elővitte egyházunk anyagi, végtelenül fontos ügyeinek kellő rendszerbe öntését, s azon körülmény előtt akarunk szemt hunyni, hogy hazai egyházi közéletünk szempontjából fontos dolog, hogy egyházunknak egyes, egyházi jellegű férfiai helyet foglaljanak a nemzet tanácsában, a képviselőházban: de nem tagadható az sem, hogy e miatt mindig és mindenütt az illető gyülekezeti közélet szenved.

Ily körülmények között aztán csak két rendes szolgáló lelkészünk marad, s csak őket látjuk és halljuk szerepelni templomi szöszékeinkben s minden olyan egyházi ténykedésnél, hol a lelkész szavának föl kell hangzania.

Csak ők szerepelnek tehát és a segédlelkészek ifju gárdája.

Most az új lelkészwálasztás előké születeivel foglalkozunk.

Tegye minden választó szívére kezét s ismerje be velünk, hogy olyan lelkészre van szükségünk, ki gyülekezeti közéletünk fentebb vázolt súlyos állapotán enyhíteni tudjon.

Válaszszunk olyan férfit, ki élettapasztalatával, bölcsességével, lángoló hitével helyt álljon egyházközségünk gyűléstermében, mint kinn az élet közterein; ki, mint Isten lelkétől ihletett hitszónok, népesítse be templomainkat, s a társadalmi életre hatva vigye ki, mint valódi lelkipásztor, vigye ki az Ur igéjét a csádok, az egyesek hajlékaiba is, — ki tehát tudjon ne csak az egyháznak hű szolgája, de a társadalomnak is mindenek becsütésében részesülő embere lenni.

A debreczeni egyházközség nagyságánál, szellemi erejénél, anyagi gazdagságánál fogva első helyen áll a hazai református egyházközségek között.

Jól vigyázzon, hogy őrizze meg továbbra is ezen elsőségét.

Ezt pedig egyes egyedül csak úgy teheti meg, ha mostan választandó lelkészeiben mindazok garanciáit megt lálandja,

a miket mi egy debreczeni református lelkésztől méltán elvárunk.

És pedig — hála Istennek — vannak ám a magyarországi református egyházban ilyen lelkészek.

Csak nézzünk jól széjjel!

— Belföldi hírek. (A nánási választókerület) képviselője Kovács József választóihoz nyit levelet intézett, melyben indokolja Uron-Polonyiek mellett maradását; polemizál Kossuth Ferenczel és végül kijelenti, hogy arra törekzik, hogy a kettészakadt párt ismét egyesüljön. A ki az egyesülést nem mozdítja elő, szerinte az felekezeti harcot provokál, s ez legnagyobb szerencsétlen ség lenne az országra. — (Vizsgálat egy törvénytörvényeséki alelnök ellen.) Abonyi Kornél, országgyűlési képviselő elítéltetése után a képviselőházban kifogást emelt a tárgyalást vezető Zsitvay Leo viselkedése ellen. Erdély igazságügyminiszter most vizsgálatot indított Zsitvay ellen és Vértessy Sándor kir. táblai elnök annak fogantatásával Horváth Ferencz kir. táblai bírót bizta meg, ki ez ügyben már több tanút kihallgatott. — (Politizáló püspök.) Zichy Nándor és Esterházy Miklós Mórincz grótok, a néppárt vezetői körlevelet küldtek a katolikus püspököknek, melyben azokat a néppárt érdekében aközóra felszólítják s arra kérik, hogy a párt-szervezést egyházmegyéjükben e rendeljék. Zalka János győri püspök a felszólításhoz képest szintén küldött körlevelet egyházmegyéje papjainak, melyben kifejti a néppárt programját, célját s a párt szervezését ajánlja. — A Justh-Eötvös függetlenség i traktáció) elnökké Justh Gyulát első alelnöknek Komjáthy Bélát, második alelnöknek pedig Haviac Danielt választotta meg, gazda Tóth János lett, jegyzők: Endrey Gyula, Meskó László, Mülek Lajos, Nánássy Ödön, Putnoky Mór és Sturmman György.

— Külföldi hírek. (Fejedelmi eljegyzés.) A párisi Figaro arról értesül, hogy Vilhelminát, a tizenhat éves bájós hollandi királynőt elfogja jegyezni Henik Frigyes herceg, Albrecht porosz herceg fia. (Francia hajóhad Németországban.) A francia hajóraj az észak-német csatorna megnyitásánál huszonnégy agyonlövéllyel fogja üdvözölni a német földet, azután felvonják a német lobogót. A Matuban Marat képviselő azt jelenti ki, hogy a francia hajóraj látogatása szomorú bizonyítéka annak, hogy Franciaország feledni kezd. (A japánok előnyomulása.) A harmadik japán hadsereg megszállta An-hon-csange-et a Mu denbe vezető úton, anélkül, hogy ellentállásra talált volna. Li-Hung Csang Pekingből Tientsinbe utazott, hogy onnan Japán a menj n. Li-Hung-Csang megbízó levelét a japán kormány elfogadta. Különböző vidéken a zavargások általában véve nagyobb mérvet öltének. (A Pamir kérdésről) vonatkozó Anglia és Oroszország között tárgyalások nagyjában szintén befejezetteknek tekintetők. A megállapodás szerint a szipján és roán törzsek területét az oroszoknak engedték át. Így tehát az oroszok az egész Pamir-fensíkot, a világ tetejét hatalmukba kerítették és ismert urai a Hindukus hegylánczától északra fekvő területeknek. Most már az angolok ázsiai birodalma tényleg határos az ázsiai Oroszországgal és csak a Hindukus választja el őket.

A „Gönczy tanító-egyesület” és a közöny.

Debreczen, márczius 8.

Az arany egyszer elmeven egy kovács műhelye előtt, hallotta, mint sir, ri a vas a mester pörölye alatt. „Ugyan, édes rokonom, miért jajveszékelsz már annyira, hisz ez nagy kislelkűségre vall! Lám, engem is ütnek, vernek, de én méltóságte jesen türom a bántalmat.” — „Ugyan ki üt téged, édes rokonom?” kérde a vas. „Ki? hát a fakalapács, de ez nem kevésbé fájós, mint...” „Hagyd el drága rokonom, téged idegen ver, idegen bánt és az nem fáj annyira; engem azonban saját testvérem bánt és ez kétszeresen fáj!” — Ha tekintetbe vesszük, mennyire megy a közöny a nagy közönség részéről, mindaz iránt, a mi a tanügyvel, népoktatással, tanító ügyvel érintkezésbe jön; ha fontolóra vesszük, mennyire mellőzik a tanítót a társadalom száz- meg százféle mozgalmában; és ha végre bevalljuk — mert tények előtt állunk, — hogy a tanító még mindig nem foglalja el a társadalomban azt a helyet, a melyet állásánál, műveltségénél fogva elfoglalnia kellene: úgy tagadhatatlan, hogy fájó érzés foglalja el szívünket.

De vizsgáljuk magunkat szon megnyugvást nyújtó tudattal, hogy kötelességünket teljesítettük, hogy a mellőzés idegen tényezők oldaláról jön. De bántóbb a tudat, keserűbb az érzés, ha saját vérünk részéről kell tapasztalnunk a közönyt, az indolentiát, a nemtörődömiséget!

És ezt tapasztaljuk a Gönczy-egyesülettel szemben!

Az illetékes körök, a vezérférfiak egész személyiségük, egész befolyásuk latbavétele mellett létesítették a Gönczy-egyesületet. Elhárították mindazon akadályokat, a melyek az egyesület létesítésének útját állották: kapacitáltak, meggyőzték a kételkedőket, a kákán is csomókat keresőket, míg végre megalakult az egyesület. Megalakult pedig oly auspiciumok közt, melyek a legszebb jövőt jósolták neki.

Az egyesület lelkes vezéregyéniségeinek buzgólkodása, lelkes és ernyedetlen munkássága eredményezték, hogy az egyesület már ma — alig 2—3 évi fennállás után — értékes és becses tanszermuzeummal, könyvtárral, Otthonnal rendelkezik. Maga az erkölcsi siker pedig, melyet elért, felülmulja az anyagit is.

Ámde a főczélt — melynek elérése saját magunktól függött, — nem értük el.

Ugyanis az egyesület főleg odatörekedett, hogy a városban és a tankerületben működő heterogén elemű tanítóságot közelebb hozza egymáshoz és hogy a nagy közönség is bepillantást nyerjen a tanítóság működésébe.

Előbbi czél elérésére alkotta az Otthont, utóbbira pedig felvette programjába a népszerű felolvasásokat.

Az „Otthon” volna hivatva a kollegiális szellemet fejleszteni, ápolni; az „Otthon” feladata volna, hogy a különböző iskolákban, különböző felekezetek szolgálatában levő tanférfiak ott egybegyűlve, kedélyes, barátságos beszélgetés, eszmecsere mellett megbányják vessék az iskolának ügyes-bajos dolgait, felszinen levő aktualis tanügyi kérdéseket. — A központ — és ez csak természetes — magában szokta egyesíteni az erők javát, a mi nem zárja ki azt, hogy a vidéknek is ne legyenek jó erői. — Az Otthonnak feladata volna tehát, hogy az a falusi, vidéki kartárs, ha bejön a központba, mindannyiszor tanulhasson és láthasson valamit — Mindezen jámbor óhajok azonban csak akkor és csak úgy mehetnek teljesedésbe, ha a helybeli kartársak első sorban igénybe veszik az Otthont, azt frekvencálják. Sajnos, ez eddig nem történt. A kir. tanfelügyelő és az Otthon gazdán kívül alig fordul meg ott egy-egy tanító. A szép, nagy és értékes könyvtár sem igen veszik igénybe. — Lám, Budapest elég körrel, egyetlennel, kaszinóval, kávéházzal, szórakozó helylyel bir, mindazonáltal szükségét érezték a budapesti kartársak az oly körnek, a hol egybegyűlhessenek és ügyes-bajos dolgaikat maguk közt megbeszélhessék, szemelőt tartva, hogy minden komoly és kritikus alkalommal elkészülve legyenek és számuk meg tekintélyüknek fogva is érvényt szerezzenek a tanító nevének.

Ezt kontempnálták a vezérférfiak is az „Otthont” illetőleg. Mi megeőztük az Otthonnal Bpestet is.

Ha frekvencáljuk az Otthont — ma talán már kaszinó lett volna belőle!

Nézzük csak meg a tisztviselőket, kereskedőket, betűzedekeket stb. köreit, mily élénk, pezsgő élet uralgott! Mi pedig megosztjuk erőnket mindentelé, a helyett, hogy egy közös pont, közös czél felé törekedjünk.

A második czélunk sem feleltünk meg! Mindössze 1—2 népszerű felolvasás volt. De

hogy is lehetett volna több, mikor maga a tanító sem jött el, hogy azt meghallgassa! Minden tanító bir kisebb-nagyobb mértékben befolyással a szülőkre. Hiszen a tanító szereti növendékeit, e nélkül nem nevelhet, nem tanulhat. A szeretet pedig azon arany kulcs, melylyel a szülők szívét megnyithatja.

Csak egy kis jóakarattal kellene és eme népszerű felolvasásokat nem kellene üres falaknak megtartani. De mikor a közöny, az indolentia, nem törődöttség oly nagy!

Az egyet anyagi állapota sem valami fényes; két három évről vannak tagi hátralekók. Ha a 3 koronát nem fizetik meg, miként várhatjuk, hogy a 6—9 koronát megfizessék?

Bizony, bizony kár ezt az üdvös és oly sok nemes intenciót magába záró egyesületet elhanyagolni. De egyenesen bűn a tanítók részéről nem pártolni oly egyesületet, a melyre első sorban neki van szüksége, a mely első sorban az ő érdekét képviseli, az ő javára létesült! — Reméljük, hogy kartársaink megszívlelik a dolgot, felkarolják az egyesületet, annak Otthonát és a már oly szép sikerrel kibontott zászlót nem engedik, hogy a közöny meglépezze; nem engedik, hogy az egyesület szellemét az indolentia hideg lehellete megfagyassza!

Kuthi Zsigmond.

Apróságok a világ minden zugából.

Ibsen mindennap a Grand Hotel Christianiában ebédel. Kis esztakánál ül egyedül, teljes méltóságában. — Neje ugyan él, de soha sem látni őket együtt. — Beszélni senkivel sem szokott, csak a pinczérről. — Különben roppant hű, kalapjában tükör, zsebében fésű van, és evvel rendezgeti hatalmas sörényét. — Norvégiai felfogás szerint nagy vagyonnal bir.

Tolstoj, a nagy idealista, nem sokat gondolt avval, hogy könyvei után vagyont szerezzen. Kiadóira bizza az egész dolgot, azok aztán veszekednek a prédán, mindegyik magának akarván biztosítani a kiadói jogot.

Viktória királynő majd minden táviratát titkos jegyekkel küldi.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Csak álom volt.

Éjtél is elmúlt már, midőn Halmosy nehéz bucsuzás után, végre elhagyta a kis szalont, hol az öreg Kálnay, jó magyar szokás szerint, üdvös tanácsokkal ellátva őt, utnak bocsátotta.

Kálnay Anikó, ki a verendáig kísérté őt, megállott hogy kezét nyujtva, Istenhozzádot mondjon neki...

Ki tudja mikor látják ismét egymást? — Neki is rosszul esett Halmosy távozása, a hat hét alatt mindennapos találkozás után.

A könnyed fővárosi modor lekötötte figyelmét és jól mulatott a selyem-ember körében.

Halmosy az erősen tartott kis kézre hajolt még egyszer bensőséggel megszólította s szólnélkül nehéz szívvél távozott.

Pedig ha szólhatott volna szíve szerint!.. De mit mondhatna ennek a szép leánynak?

Nem volt mit keresni itt tovább. Ez a leány másnak a menyasszonya. Elvonni őt a helyes iránytól? Nyugalmát megzavarni? Mérget csepegtetni romlatlan lelkébe? Ez nem volna méltó cselekedet a Halmosy névhez!

Lemondón, csüggedten távozik. Ez a boldogan eltöltött pár hét, neki nem ígérhet semmit; elmúlt, visszahozhatatlanul, mint egy szép álom.

Mire újra virul majd a szép tavasz, mire újra föl fogja keresni a szép virágos réteket, az aranyos kis madár már szárnyra kell és kirepül az édes csalaídi fészekből.

Tudja, hogy nincs mit remélni. Anikó határozott, erős jellemű lány; az egyszer kimondott „igen” szót nem veszi vissza soha. Inkább történhetnék bármi, de ő nem fogja azt mondani soha a völegényének, hogy: „megbántam az „igen” szavamát”.

Halmosy a Kálnay-pusztától elvezető mellékvényre tért, hogy a rövidebb utat válassza, melyet gyalog akart megtenni s a mely ut egyenesen nagybátyja szép ősi kastélyába vezetett.

Mire az urilak terjedelmes parkjához ért, meglehetősen fáradtnak érezte magát. A százados fák sűrű lombjai közt át-átszállított a hold ezüstös fénye, sejtelmes világításba helyezve egy kedves kis zugot, hol egy buján benőtt gyep-pad, csábítón kínálkozott egy kis pihenőre.

Gyönyörű éj volt; inkább ábrándozásra alkalmas idő, mint lefekvésre. Aztán anyai gondolat cikákozott forró agyában, hogy az alvása nem is gondolhatott.

Leheveredett tehát a kövér fűszálak közé s elmélázva hallgatta a csalógány édes, bűbajos énekét.

Oly szép, oly tiszta, oly lágyan csengő és bánattal telt volt ez a gyönyörű madárének, hogy a benne előmlő mély fájdalom visszhangra talált az ő bánatos szívében is.

Tenyérébe hajtott fejével átengedte magát zavaros gondolatainak, melyek közül egyet tisztán kiértelt, hogy nem kellett volna látnia, nem kellett volna megismernie soha Anikót.

A tüzelt játszani mindenkor veszedelmes dolog s ez nála is bebizonyult. Egy szép lánnyal mindennap érintkezni, látni ártatlan szépségét és csodálni tiszta bájait, veszedelemmel

jár egy olyan hevesvérű fiatal emberre, mint a milyen ő is volt.

Ezelőtt hat héttel, fáradtan és kimerülve, falura kivánczozott, hogy kipihentesse és feifrisítsa idegeit. Nagybátyja birtokára utazott tehát, hol a nyarat falun, kellemes szórakozásban akarta eltölteni.

A nagybácsi azon ajánlatát, hogy Kálnay-ékkal ismerkedjék meg, kik a szomszédos birtok tulajdonosai s anyai ágról távoli rokonok, — szívesen fogadta. Annál is inkább, mert a házban szép leány is volt, amely körülmény reánélve mindig kedvező benyomást gyakorolt. Vidáman és könnyű szívvél ült fel tehát nagybátyjával a kis homokfutóra, hogy áthajtasson a Kálnay-pusztára. Az öregek borozgatás közben elbeszélgetve, egészen átengedték Bélát Anikónak, kinek nyílt, megnyerő modora, kedvesen csevegő ajka és bogárszemei, egészen megbabonázták a pezsgővérű ifjút, ki ezután csaknem mindennap átrándult hozzá egy kellemes séta ürügye alatt. Egyszer csak érezni kezdte, hogy Anikó mélyebb érzelmeiket keltett benne, oly érzelmeiket, a miöket eddig nem érzett soha.

— Mily boldog lehetnék vele!...

Azután tovább füzé gondolatait:

— Mily különös a sors játéka. Anyi szép lányt láttam már életemben, oly sok alkalommal volt szép leányszemekbe tekinthetni s a szívem mégis érintetlen maradt. Futó mámor volt csak az amit akkor éreztem, röpke gyönyör és nem szerelem. Most a véletlen úgy akarta, hogy idejőjjelek és itt legyek rabja egy édes-szép leánynak, akihez azonban már más formál jógokat! Ez szatirája a sorsnak! S tán büntetés

Marokkóban a foglyoknak fizetni kell a zsandároknak, a miért bajt okoztak ezeknek s idővesztességet a bekísérés által.

Az életbiztosító társaságok szerint a kérekpározás több veszéllyel jár, mint akár a gőzhajón, akár a vasuton való utazás.

Az angol hajók az összes angol kereskedelmi cikket szállítják, és felét a többi európai államok árúinak.

Egy hindu könyvet írván Angolországról, ezt jegyezte meg: az angolok prédikációt hallgatnak vasárnap reggel, délután pedig berugnak. Az angolok kétszer annyit költenek italra mint kenyérré.

Dalmatia partjain új selyemhernyót találtak. A pille éppen olyan mint a rendes selyemhernyóé, de a gubó sokkal nagyobb és a selyemszálak sokkal finomabbak és hófehérek. Így írja ezt a triesti francia consul. Tudnak erről valamit Magyarországon? Vagy ott a régi selyemgubót sem termesztik nagyon?

Picard urnak a jövő francia kiállítás igazgatójának, mely 1900-ban fog megtartatni, már is száz hivatalnok áll rendelkezésére. Mennyi hivatalnok van már az 1896-iki millenniumi kiállításra?

K. M.

Irodalom — Művészet.

* Az 1848/49-ki magyar szabadságharc története „című nagy illusztrált munkából, most jelent meg a 31-ik füzet, amelyben Gracza György a bécsi októberi torradalmat s Latour hadügyminiszter felakasztását mondja el nagyélénkséggel, számos eddig ismeretlen adat felhasználásával. E füzet képei a következők:

A debreczeni ref. nagy templom belseje. Ütközet Szikszónál 1848. decz. 28. Schlikh táborából. A bábolnai csata 1848. decz. 18-án. Részlet a bábolnai csatából. Részlet a Szőregnél vívott csatából 1849. aug. 5-én. Részlet a moóri csatából 1848. decz. 30-án. A Kassai ütközet 1849. jan. 4-én. Lipótvár ostroma. A Kápolnai csata térképe. A tarczali ütközet 1849. jan. 22-én.

is azokért a könnyen kijátszott s eldobott nőszívekért, amelyek annyiszor vetődtek utamba!

Ily keserű gondolatok és önvád közt alig véve észre, hogy egyre setétebb lett körülötte. A hold méltóságtelesen merült alá a nyugoti láthatárról s a lombok halk susogásán kívül már alig volt más nesz az egész vidéken. Néma csend és nyugalom vették körül a zaklatott lelkű ifjut.

Hosszu pihenés után fölkel, hogy betérjen nagybátyja házába, de léptei önkéntelenül irányt váltottak, s ugyanarra az utra tért, amelyen ezelőtt néhány órával idejött.

Úzte, vitte a vágy, azt sem tudta hová! Csak egy gondolat gyötörte: még egyszer csak egy pillanatra lássa őt, az édes arcú lányt! Csak azt szerelné neki megmondani, mily örülten, mily remény nélkül és mégis mily végtelenül szereti!

Elfelelt kötelességet, elfeledett kiméleteket, minden józan gondolat elhagyta, csak sóvárgó szíve lázas dobogását érezte.

A vadszörlővel befuttatott virágos verandához ért. A sűrűen egymásba folyt nagylevelű lombok között egy fehér ruha látszott.

Megdöbbenve állott meg egy pillanatra. Ez ő! Most, hogy közvetlen köze ében érezte magát az imádott lánynak, remegés fojtta el a gondolatra, hogy Anikó itt, a sötét éjszakában egyedül, egész egyedül van vele.

A fák között támadt neszre figyelmes lett lány az előtérbe lépett. Ő is megdöbbenve látta, a menyire a sötétség engedte Halmosy feléje közeledni.

Színház.

Bernardo Montilla.

(Dráma 3 felvonásban, írta: José Echegaray. Spanyolból fordította Páthy Károly. A debreczeni színházban először színiere került 1895. márczius 7-én.)

Echegaray József, az újabb spanyol színműirodalomnak legerősebb matadora, csodálatos képű, a realizmust az élet fonákságait, drámai összeütközéseit ideális, legalább az ő meggyőződése és a realizmus látásánál ocsmányságokhoz szokott közönség izlése szerint is ideális eszközökkel mutatja be.

Láttuk ezt a Nagy Galeotto-nál, a persiflage e személyesítésénél; ugyanazt tapasztaltuk a mély filozófiával gondolkozó nagy szerzőnek „Szenstég, vagy örültség” című drámájában, mikor a hős, gyermeki szeretetből a szó szigorú értelmében agyonfojtja édesanyját egy öléssel és ugyanezt látjuk Bernardo Montillában.

A brutális, egyszerű, mondhatók bárgyú Bernardo, szívének minden titkát kitarja nyíltan és a mit tenni szándékozik, a mit tesz, azt előre tudja mindenki, mert Don Bernardo elmondja; de ha szavaiban tulon tul erős is, tettenben az idealizmus legmagasztosabb jelei nyilatkoznak meg. Don Bernardo a realizmust hangoztatja, kérkedik azzal, hogy nem ismer az életben idealizmust, költészetet és mégis minden, de minden, a mit tesz, csupa merő ideális költészet; Don Ricardo, ez elfajult, affektáns bonvivant, a ki viszont madrigalokat, dithirambokat zeng, lelke ocsmányságát nem tudja betakarni felesége szerelmével és jelleme éppen ellenkezője Bernardo-énak.

Don Jozé Echegaray-nak igaza van. Az élet természetes vonásai csunyak is lehetnek, de azokat föl kell öltöztetni modern, fényes ruhába és akkor a közönség, mely az élet akarja tanulni, inkább megundorodik az élet rutságától, mintha leplezetlen nuditásban látná azt.

Bernardo Montilla egy darab való élet; főnségesség és rutság váltakoznak benne olyan genialitásban, a minő manapság kevés színműírónak adatott.

Színészeink derakasan megfeleltek annak a nagy feladatnak, melyet rajuk ró a darab, mely nem mozgalmas; alig van jelenet, melyben több személy, mint kettő között tolynék a beszéd és mégis, minden szóval, minden egyes változásával a színpadi helyzetnek, előbbre

megy a eráma cselekvénye és megrázó, hatalmas jelenetek fejlődnek ki egymásból, melyek mindvégig érdektesziők.

Don Bernardo szerepében Pethes osztatlan, nagysikert ért el. Eei ő végig következetes, jól átgondolt, apróra feldolgozott, erővel és erősen megalkított alakítás volt és a közönség tetszésének spontán megnyilatkozása éppen az ő alakítása fölött tört ki elementáris erővel, a midőn nyílt jelenetben kétszer hitták lámpák elé Bernardo brutális vonásait enyhítette és ez csak előnyére vált alakításának, melylyel igazolta azt, hogy nagyobb művészi feladatok teljesítésére nem csak elég ereje, de elég tudása és öntudata is van.

Kisebb volt Tapolezai (Ricardó) sikere; alakítása nem volt egyöntetű, mert hol blazirt bonvivant, hol bölcselkedő tudós volt, de nem az igazi. Idegenül hangzottak ajkairól a költői mondások és gyakran nem plasztikus, még kevésbé előkelő gesztusai mást jeleztek, mint a mit mondott. Ezt a kitünő társalgó színészt mintha zavarba hozták volna a trocheusok, szavalt pathosszal ott, a hol természetesnek kellett volna lennie és ajkairól úgy pattogtak a versek, mintha az önképzőkör serdülő ifjai mondták volna el Tarkányi Béla jóhírű „Coriolán”ját. Jó szerencse, hogy maga a szerep játszik és gyakori alkalmat ad végrehajtójának, hogy tapsra ragadja a közönséget. Nos, ebből kijutott neki is bőven.

Kisebb szerepében Péchy (Gonzalo) kitünő volt; elegáns, minden modorosságtól ment és a mi nagy érdeme: a verses szerepet természetes hangon, helyes hangsúlyozással, szinte tanulmányozva minden szót, mondta el. — Róssahegyi (Eurike) sem elegáns, sem szolid nem tud lenni; va ami szerencsétlen paraszt-vonás van alakításában és a frakk sehogysem illik rá. Mentségére szolgál az, hogy azért volt alakítása oly lanyha, olyan elenyésző, mert az inductiókat egyenesen Madridból nyerte, ahol tudvalevőleg az Eurikék mind szájalomra méltó májbajosok.

A nőszereplők közül Boggyó Ilonka (Luisa) tünt ki leginkább. Szemmel látható, hogy ez az erősebb drámai vonásokkal megírt szerep nem az ő egyéniségének való és mégis, megtagadva individualitását, nemcsak sikerrel birkózott meg nagy feladatával, de sőt diadallal győzedelmeskedett is fölötte és nagy hatást ért el. Küönösen sikerült volt alakítása az utolsó felvonásnak abban a jelenetében, midőn a párbaj lefo-

— B la! Maga az? — szólította meg halkán. — Istenem! mit keres itt ily késő éjszaka?

A zengetes, légy hangra Béla szíve erősen feldobogott, tovább nem bírt magán uralkodni, és remegve szólt:

— Anikó! hogy itt vagyok, tudtomon kívül történt: szívem hozott. Bocsson meg! Látni akartam, mielőtt elutazom; azután úgy is vége mindennek. Bocsson meg merészségemért, bűntem sen, ha jó szíve azt megengedi. Nem tudom magammal vinni titkomat, mely gyötrelommé vált, nem volna nyugodt pillanat, ha szívembe rejtve hordanám azt. Ne tiltakozzon, ugyis hasztalan! — szólt, s a leány előtérjlesztett esdő két kezét megfogva, közelebb lépett.

— Itt vagyok s meg kell hallgatnia. Erzem, hogy tudja, miről van szó. Lehetetlen hogy észre ne vette volna imádatomat, a mi minden tettemben nyilvánult. Ne remegjen! Itt az Isten szabad ege aia t nem vagyunk egyedül. A megszámlálhatatlan fénylő csillagok tanu vallomásomnak. Anikó, — folytatta tovább remegő hangon — ön nélkül egész életemre boldogtalan leszek; imádom s ez a legkevésbé, leg-íányabb kifejezés, a mit használatok ama rajongással szemben, mi ő szes akaratomat lenyűgözi. S mivel tudom, hogy minden szavam egy-egy merénylet az ön ártatlan elke ellen, a legrettenetesebb büntetést mértem magamra: örökre itt hagyom s talán soha többé nem találkozunk.

— Kér m ne folytassa — szólt a leány reszketően — nekem ezt nem szabad meghal-

gatnom. Nekem kötelességeim vannak s azokhoz hiven, meg kell érdemelnem vélegényemet. Faj, hogy bánatot kell okoznom, de nem tehetek másként. M njen vissza s kérem, hagyjon magamra. Úzz-e el magától a borús gondolatokat. Legyen erős, bátor férfiú, s ne hajtson engem is a kétségbeesés örvényébe. Mindent meggyógyít az idő, az ön fájdalma sem lesz örökös. Ha messze lesz tőlem, Elfeled, elfeledi talán azt is, hogy egykor ismert. Sorsunk felett egy magasabb lény intézkedik; nyugodjék meg a megmáshatatlanságban. Önnek nemes lelke van, s a nemes lelkek a megpróbáltatás alatt még nemesebbé válnak. Isten áldja s vezérelje útjában.

Megtörtén hallgatta mindezeket Halmosy, mintha halálos ítéletét olvasták volna.

— Nemes felkemre hivatkozik, — szólt szomorúan, — sóvárgás és vágy meg-mészlik a legnemesebb lelket is. Pedig osztályrészemül csak sóvárgás és vágy maradt. Távozzon, mert nincs mit keresnem itt. Ön kötelességéhez hű marad, azt tudom. Bár érzem, hogy szíve nem egészen közönyös irántam. Tehát Isten veled, drága leánykám! Csak egyet kérek még: egy csókot, a válás pillanatában. Most midőn úgy is mindennem elveszitéem, most nem szabad megtagadni ezt tőlem.

A leány alig érthetően mondta a beleegyező igent. Halmosy most két kezébe fogta az édes kicsi fejet s ajka találkozott a leány remegő ajkával. Megrázkódott, és fölébredt.

Az égen arany sávok húzódtak, vége végig. Aurora tüzes szekerekkel most végül kör-

lyását aggodalommal lesi. — **Arday Ida** (Inez) bágyadt, almos volt és szerepének csak érzelmes részei sikerültek. **Kiss Irén** (Julia) kis szerepében ügyesen csevegett.

Mit mondjunk végre a rendezésről? Semmit sem vettünk észre, a mi megkapta volna, mint kiváló figyelmünket, ha csak azt nem, hogy az első felvonás végén való csoport-jelenés mely cselekményénél fogva is mozgalmas, — lagymatag vontatottsággal ment, a mi nem a szereplők hibája. (k. l.)

* **Vendégszereplések.** A debreczeni színházban Turolia Emma énekművész nő fellépte után **Blaha Lujza** és **Vizváry** fogják mint vendégszereplők ragyogtatni fényes tehetségüket. **Blaha Lujza**, mint ezt Tiszai szinigazgató tegnap bejelentette a szinügyi bizottságnak felemelt helyárák mellett a „Szóki-mondó asszonyság“-ban és ifj. **Bokor József**nek pályadíjat nyert „Téleó“ cz. népsz. fog fellépni. **Vizváry Gyula** pedig a „Három testőr“-ben „Buborékok“-ban és a „Nagyapó“-ban fog vendégszerepleni. **Temesváry Irma**, városunk szülöttje, végzett színész akadémiái növendék levélben kérte Tiszait, hogy szülővárosa szinpadán léptesse föl egy estén. A szinigazgató szinügyi bizottság elé hozta e kérvényt. A bizottságnak nincs kifogása a fiatal színész nő feléptetése ellen.

NAPI HIREK.

T á j é k o z t a t ó.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a t. munkatársakat és mindazokat, akik bármi írott dolgot küldenek hozzánk, hogy a papírlapnak csak az egyik oldalára írjanak, ha lehet, porzó nélkül.

A debreczeni állami időjelző állomás jelentése. 1895. márczius hó 8-án reggel 7 órakor. Hőmérséklet —1.3 C. fok. Légnymás 756.2 millim. Szélirány: északkeleti. — Csapadék tegnap reggel 7 óráig ma reggel 7 óráig 1/2 millim. Ugyanezen idő alatt legmagasabb hőmérséklet — 2 fok. Legalacsonyabb hőm. — 2 fok. Hó réteg — 7 cz. méter. — **Időjárás.** (Lásd. márczius 8-án, d. u. 4 órakor.) Jelentékeny esapadék fagy nélkül.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 d. u. 2—6 óráig tartanak. — Az igazgató kiadó-hivatal és az irattár a felekek felvilágosításokat át hétköznapon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt. **Felülvizsgálati tanács** szóbeli tárgyalásai szerdán, vagy ha ünnepre esik, utána valónapon tartanak meg. Jegyzői iroda a Podmaniczky házban d. e. 9—11 s d. u. 3—4 óráig. ünnepnapokon d. e. 10—11 óráig van nyitva. Jegyzői iroda vezetője d. e. 9 és d. u. 3 ó. veszi át.

utját. A hajnal ébredése gyönyörű volt a természet üdőségében.

A barnat csillogó cseppjei ott rezgették minden levél minden fűszállon. A madarak csipipelése össze vegyült a esalogány elhálóz énekével.

A kövér fűben közvetlen mellette egy kis zöld leveleibéka húzódott meg nagy szerényen Aprós gyöngy szemeit rá pislogatva.

Kicsi, arany szárnyu bogárkák, élénk nyüzsgéssel tüntek tova a porondon.

Nem messze tőle egy vadrózsa-bokor nyitotta iczipizsi bimbóit.

Minden életet lehelt: minden élni látszott élvezve gyönyörtelt kéjjel, az ébredő rózsapiros reggelt.

Halmosy csak most jutott annak tudtára, hogy ő az éjszakát itt töltötte a szabad ég alatt.

Sápadt volt és kimerült. Oly fáradtnak érezte magát az édes-kinos álom után, hogy szinte összeroskadni készült.

Teletüdővel szívta magába a balzsamos levegőt. Oly jól esett az ideg izgató, lelketlő álom után! s a reggel oly szép volt gyönyörű pompájában! És a mint tekintete elmerül a végtelen kékség napfényes mosolyán! új erőt érzett magában az élethez, s a küzdelemhez az élet gyönyöreire.

Nagyot sóhajtott: csak álom volt egy édes tündéri álom volt az egész!

De kitudja, mi az álom, mi a valóság életünkben?

Al Nolie.

Színház minden este 7 órakor.

A Gönczy-egyesület „Othon“-a, a keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. jarasbörzságnál szóbeli keresetek, kérelmek és nyilatkozatok főlvetetnek **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Múzeum a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

— **A protestáns árvák segélyezése.** Ide s tova harmadfél hónapja, hogy a debreczeni ev. ref. egyház kezelése alá vette a prot. árvatartó alapnak közel 300 ezer frtot érő vagyont. — Az egyház akkor sietett megválasztani az árva gondnokokat és árvaügyi bizottságot, melynek legelső teendője a kezelési és segélyezési szabályzat kidolgozása volt. Együttal, hivatkozással arra, hogy a segélyezés módja még nincsen megállapítva, a városi tanácsot kérte fel a presbitérium, hogy az alapítványra már főlvetett árvákat ideiglenesen még segélyezni sziveskedjék. A városi tanács nem is, zárkózott el e kérelem teljesítése elől. Elhatározta hogy márczius végéig vagyis az első évnegyedben azon árvák részére, akik eddig is élvezték ez alapítvány jótéteményét, a megfelelő segéjét előlegezni fogja. Ime mindjárt eltelik márczius és még semmit sem tudunk, hogy az illető küldöttség elkészült volna a kezelési és segélyezési szabályzattal. — Mikor fogja még azt tárgyalni és elfogadni a presbitérium? — Több száz árva érdeke, kiknek ruházatáról és táplálásáról a fél- és egész árvasegélyekért gondoskodnak a gyámok, sürgeti, hogy még márczius hónapban megállapítsák a kezelés és segélyezés módjait. Mert különben, tartunk tőle, hogy a következő évnegyedben félezer árva egyszerre segély nélkül marad.

— **Vörös kereszt.** A magyar szent korona országai vörös kereszt egylete debreczeni főlkja holnap utána vasárnap d. e. 10 1/2 órakor tartja évi rendes közgyűlését a városháza nagytermében. A gyűlésre lapunk utján is felhívja a tagok figyelmét az elsőkség.

— **A debreczeni ipar- és kereskedelmi kamara** területének két felé osztását vették tervbe először a m.-szigetiek, utánnok megmozdultak a szatmáriak, akik úgy okoskodnak, hogyha csakugyan két felé szakítják a debreczeni kamara területét, inkább Szatmár, mint M.-Sziget legyen az új kamara székhelye. Alig értek haza Budapestről a kamarát kérő szigetiek, — Szatmárról is csakhamar megjelent egy másik deputáció. Dániel Ernő kereskedelmi miniszternél. A fogadtatásról következőket közlik velünk: A küldöttség vezetője, Nagy László, Szatmármegye alispánja, tagjai Chorin Ferencz, Isaak Dezső, Szuhányi Ferencz országgyűlési képviselők, Boros Balint Szatmármegye volt képviselője, Herman Mihály és Pap Géza mint a városi hatóság, Paskuj és Rosz mint a kereskedelmi testület képviselői és Kisfaludy József Nagy-Károly főkapitánya, voltak. A küldöttség vezetője az emlékirat áradáskor előadta, hogy a kereskedelmi- és iparviszonyok fejlődése szükségessé tesz a debreczeni kereskedelmi és iparkamara felosztását, amely esetben mint kereskedelmi, ipari és kulturális központ csak Szatmár jöhet tekintetbe. Szatmár négy megye területén az egyedüli önálló törvényhatósági joggal bíró város és e vidék legfontosabb, legfejlettebb közgazdasági viszonyokkal bíró helye. Szatmár kereskedői és iparosai több mint fél-ével járulnának a felállítandó kereskedelmi és iparkamara költségeihez. Dániel Ernő kereskedelmi miniszter válaszában hangsúlyozta, hogy elismeri Szatmár városának fontosságát és ezt a rendkívüli haladást, amelyet a város ez

utóbbi időkben tett. — Tudja, hogy a kereskedelmi és iparkamarák mai szervezete és felosztása többé nem felel meg a fokozottabb igényeknek és hogy törvényben való új rendezése vált szükségessé. A létesítendő új beosztásnál Szatmár városának általa is jogosnak elismert igényét tekintetbe fogja venni. A küldöttség ezután **Vörös László** államtitkárnál tiszteltet, a ki a szatmári küldöttség kérelmének támogatását megígérte.

— **Felhívás.** Az egyetemi hangverseny rendező bizottsága ismételen felhívja azokat, a kik e hó 22. és 23-ki előadásra színházi jegyeket előjegyeztek, hogy az előjegyzett jegyeket folyó hó tizedikéig azaz vasárnap d. e. 11 óráig Kuncz és társa üzlethelyiségében beváltani sziveskedjenek, mert azontul a jegyek mások rendelkezésére fognak bocsáttatni. Debreczen, 1895. márczius. 8. Az elsőkség.

— **Nagy lopás.** Egyik helybeli tekintélyes fűszerkereskedő czég főnöke észrevette, hogy alkalmazottjai közül ketten régebben az üzletből értékes árukat lopnak el, s azokat midőn már összegyűltek, — ládába csomagolva vidékre küldik. Leste a tolvajokat, míg végre egy héttel ezelőtt tetten érte őket. A főnök azonnal jelentést tett a lopásról a rendőrségnek s az azonnal széles körű nyomozást indított. A nyomozás kiderítette, hogy a főbűnös K. J. a czég egyik alkalmazottja s büntársai segítségével nagy mennyiségű árut tolvajoltak össze és küldtek vidékre. A nyomozás kiderítette azt is, hogy a tettesek huzamosabb idő óta lopják az üzlet értékes áruit s azokat harmadrész áron adják el. A tettesek egyrésze nem is helyben lakik, hanem a vidéken s az áruk elszállítása végett mindég bejött Debreczenbe. A rendőrség a vizsgálatot most már teljesen befejezte s az ügyet áttette a kir. ügyészséghez.

— **Helyi vasutak üzletbevétele.** Hivatalosan most tették közé a magyar korona területén lévő városi helyi vasutak mult évi üzletbevételeiről szóló kimutatást. A székes fővároson kívül, részint gőzmozdonyu, részint lóvonatu közuti vasutak vannak: Szegeden, Nagyváradon, Debreczenben, Ujpest-Rákos-Palotán, Aradon, Temesvárott, E-zéken, Kassán, Zágrabban, Kolozsváron és Pusztaszentmihályon. A debreczeni gőzmozdonyu helyi vasut üzletbevétele 59 995 frt volt tavaly; egy kilométerre 11,999 frt jut belőle, úgy hogy arányilag a temesvári lóvonatu vasut után vidéken a debreczeni helyi vasut a legjövedelmezőbb. — **A hatvan-utczai vasut** 6294 frt üzleti bevételt ért el, melyből egy kilométer hossza 2030 frt esik, ennél már csak a pusztaszentmihályi vasut mutathat fel csekélyebb jövedelmet.

— **Halálozás.** Városunk egyik tekintélyes kereskedőjét: **B e c h e r t** Manót súlyos családi gyász érte. Apósa: **B e r é n y i** Gyula magánzó, budapesti lakos, a nagykarolyi izraelita hitközség volt elnöke, Szatmármegye volt bizottsági tagja, február 28-án éjjel Budapestén hirtelen elhunyt s f. hó 1-én nagy részvét mellett tetetett örök nyugalomra.

— **Felakasztotta magát?** Ma reggel lélek-szakadva futott a központi rendőrségre egy cselédleány, hogy a N.-Hatvan-utczán **Károlyi Lajos** kereskedőt az üzletében felakasztva halva találták. A rendőrség azonnal keresésére indult az említett üzletnek, mert a leány a jelentés után elszaladt, de nem akadt sehol sem nyomára. Az egész Nagy-Hatvan-utczán, valamint a környékén **Károlyi** nevű üzlettulajdonos nem létezik s sem a Károlyi, sem pedig más akasztott ember nyomára nem jött.

— **Halálozás.** Özv. Szatmáry Király Pálné született turócvidéki és nagypalugyai Platthy Ida, Szatmáry Király Pálnak, Borodvármegye egykori főispánjának özvegye, kinek H.-jűdumegyében Nádudvaron nagy birtoka volt, felső-zsolczi birtokán meghalt. A boldogultat jótékonyágáról országszerte ismerték, százezer forintot meghaladó összeget adakozott még életében különböző jótékony intézeteknek és

iskolák
ezéljait
delután

már a
„repülő
natkozó
vették:
végti.
ntazók:
szárma
sen fele
gáhatu
tájékoz
czek“
képvisé
ket gy
ház k
ignorvá
hordani
járt át
közös v
érzete
utazók
a vigé
törvény
sikerese
károsod
domáso

dolog,
az új i
gyakra
a gyer
A közo
segiten
már az
iskolai
félvi t
iskolai
félvi c
ilyenko

vannak
ezekkel
szépen
sártérn
Istvan
összeve
komoly
kora r
N a g y
miatt v
verte,
lakásár

Réthy
lom érz
kedves
V i o l
szened
évben
reggel
A kis
baton
egyház
utca 4
tartás
nak ör

tülete
lete a
tisztjü
pályázó
vázat,
dr. kal
nak. C
áltással
közgyü
zottság
előhozt
miatt a
Figyel
kosság
mint m
tört az
hogy l
viszaly
hogy m
jon le
s akkor

iskoláknak. Az országos nőképző egyesület céljait is ezekkel segítette elő. Temeiése ma délután 3 órakor lesz Felső-Zoócán.

— **A repülő kereskedők** Többször irunk már a várost néha meglátogató, ugynevezett „repülő kereskedők” üzemei ellen; ezekre vonatkozólag a következő felvilágosító sorokat vettük: Azon „visszás állapot” megszüntetése végett, mely az ausztriai áruknak kereskedelmi utazók által házról házra járva elárulásából származik, a kormányhoz felírni nemcsak teljesen felesleges, hanem evidens bizonyítékul szolgálhatna arra nézve, hogy a felíró teljesen tájékozatlan az idevágó törvényekben. A „vigéczek” ugyanis vagy minták előmutatásával a képviselt kereskedő ház részére megrendeléseket gyűjtenek s a megvett árut a kereskedő ház küldi meg, vagy az utazók s törvényi ignorálva vándor raktárt szolták magukkal hordani s a vevő az árut az ő kezéből mindjárt átveszi. Az első esetben, míg Ausztriával közös vámterület áll fenn, csak a jó hazafi ág érzete segíthet úgy, hogy az ilyen kereskedelmi utazóknak egyszerűen ajtót mutat. Ha azonban a vigécz az árut árúsítja, e cselekménye már törvénybe ütközik, s az érdekeltek könnyen és sikeresen elejét vehetik az ebből reájok háramló károsodásnak, ha az ipariható ágnak minden tudomásokra jutó esetet feljelentenek.

— **Ujtás a tanulók beírásánál.** Ismeretes dolog, hogy igen nagy kelemetleniségekkel jár az új iskolai év kezdetén a tanulók beírása, gyakran s nagy gondot ad a szülőknek, hogy a gyermekeiket valamely intézetbe fölvétesse. A közoktatási miniszter e kelemetleniségeken segítendő, elrendelte, hogy ezentúl a tanulókat már az iskolai év végén be lehet iratni a jövő iskolai évre, ugyanekkor szedhető be előre a félévi tanítási díj is. Ha az illető tanuló az új iskolai évben nem folytatná tanulmányait, a félévi díjat visszakapja, a beírási díjat azonban ilyenkor az intézet visszatartja.

— **Verekedések.** Verekedések napirenden vannak. Mindennap akad dolga a rendőrségnek ezekkel a hősökkel, kik a rendőrségi szobában szépen meghunyászkodnak. Tegnap este a vásártéri állomásnál két bérkocsis, **Kecskés István** és **Szabó Lajos** valami csekélységer összevesztés s ha rendőri segítség nem érkezik, komolyabb baj keletkezik a verekedésből. — Ma kora reggel a Csicogónál két részeg napszámos **Nagy Péter** és **Kövesi János** a pálinka miatt veszett össze s Nagy, Kövesit úgy összeverte, hogy eszméletlen állapotban szállították lakására.

— **Letört bimbó.** Nagy Gyula és neje Réthy Mária s testvéreik a legmélyebb fájdalom érzetével tudatják felejthetetlen, egyetlen kedves jó kis leányuknak s unokabugoknak **Viola Margitkának** 6 napi súlyos szenvedés után, élte kora tavaszán 6-ik életévében folyó évi márczius hó 7-ik napján reggel 8 és fél órakor történt elhunytát. — A kis halott földi részeit márczius 9-én, szombaton délután 2 és fél órakor a róm. kath. egyház szertartása szerint Csapó-Kis Szappanos-utca 408. számú háznál tartandó rövid szertartás után a Kossuth-utcai ref. sírkerthbe fognak örök nyugalomra helyeztetni.

— **Hajdu-Böszörmény város** képviselőtestülete **Rásó Gyula** kir. tanácsos, alispán elnökelete a mai szerdán tartott közgyűlésében részletes tisztújítást tartott. A tiszti főorvosi állásra 12 pályázó közül tizet jelöltek. Beadott 166 szavazat, melyből 95 szavazattal **Pápay Kálmán** dr. kabal körorvost választották meg főorvosnak. Csendőbiztosnak 3 pályázó közül közfelkiáltással **Polgár Imrét** választották meg. — A közgyűlés bekezdése után az alispán a bizottság tagjaival értekezletet tartott, melyben előhozta azt a vizálykodást, mely a városerdő miatt a közbirtokosság és város között fennáll. Figyelemreztetett, hogy a vizálykodás árát a lakosság adja meg. Az alispán egyezséget ajánlott, mint már 10 év előtt is, de akkor az egyezség megtört az **Usonyi P. mak-császá**n. Felhozta példaként hogy Nánason és Hadházon is volt hasonló vizály, melyet ott békésen elintéztek. Ajánlotta hogy mint Hadházon, úgy itt is a város mondjon le az erdőről bizonyos átengedési összegért s akkor meg fog szünni a forrongás. Az egyez-

ség vezetésére, ha óhajtják, ő szívesen ajánlközik. A jelenvoltak lelkesen megéljenztek az alispánt. Az egyezséget és békét sokan óhajtják, de annak eredményében nem bíznak, mert egyesek féltik a periekedés által szerzett népszerűségeket.

— **Elgázolt tehén.** Idegizgató jelenet játszódott le tegnap délután a vásártéri vasuti állomás egyik őrházánál. A pályáról a személyvonat közeledésére lebocsátotta a sorompókat, de nem vette észre hogy a vasuti töltésen több tehén van. Midőn a robogó vonat a sorompó közelébe ért, látta a mozdonyvezető hogy egy tehén éppen a sínpárok között megy. Elengőzt adott, de a vonatot úgy sem tudta rögtön megállítani. A robogó vonat elütötte az állatot s testét darabokra tépte. A vonat keresztül gázolt már a tehén véres roncsain csak akkor sikerült azt megállítani. A vonat negyedóra késéssel után folytatta útját.

— **Leesett a padlásról.** **Dénes Gábor** hetes vigyázatlanságát drágan fizette meg. Üres ládákat hordott a padra s a ládákat mind a pad ajtajánál rakta le. Egy üres ládával igyekezett éppen felé, de a láda, melyet fel akart dobni, visszaesett reá s ő a ládával együtt a földre zuhant. Nagy jajgatására elősiettek a házbeliek s orvost hívtak, mert **Dénes** oly szerencsétlenül esett le, hogy bal karja ketté tört.

— **Fejlődő tűzoltó egyesület.** Földesről írják lapunknak: Pár év óta fennálló önkéntes tűzoltó egyesületük **Csapó István** főparancsnokága alatt öröndetes módon virágzásnak indult. A kezdet nehézségeit immár leküzdötte. A községi előjáróság hathatós anyagi támogatását kivívta magának, a lakosság körében pedig megszerezte a népszerűséget. A tagok az országos tűzoltó szövetség által megállapított egyenruát viselik. Közlebb érkeztek meg az új balták és csákányok s a kitűnő szerkezetű hidrofór tömlő. A község régi, de jó fecskendő egységes csavarral láttattak el. Az új felszerelések bevásárlását főként **Nábráczky István** derék tőszolgabírónk azon intézkedése tette lehetővé, hogy a tűzrendészeti szabályzat ellen kihágást elkövetőktől beszédett bírságpénzeket tűzoltó egyesületünknek ajándékozta. Ily czímen közlebb is 205 frt adományban részesültünk, melyért egyetünk köszönetét fejezi ki a tőszolgabíró urnak.

Törvényszéki csarnok.

* **Uj törvényszéki aljegyző.** Az igazság-miniszter **G. Tóth János** hajduszoboszlói járásbírói aljegyzőt a debreczeni törvényszékhez helyezte át.

* **Móricz Pál csődügye.** A **Móricz Pál** csődüggyében tegnap hozott határozatot a nagyvárad kir. tábla büntető tanácsa. **Móricz Pált** a nagyvárad törvényszék annak idején hamis bukás, csalás és sikasztás miatt helyezte vád alá. — A II. fokú bíróság a hamis bukás és csalás alól fölmentette, csak a sikasztás vádját tartotta fenn. Ezen vád azon kauziók elidegenítésével van megokolva, — a melyeket bírői nála letétbe helyeztek.

Táviratok.

A költségvetési törvény elfogadása.

Budapest, márczius 8. (A Debr. Ell. er. táv. Ér. d. u. 3 óra 30 perczkor.) A képviselőház mai ülésének elején báró **Bánffy Dezső** miniszterelnök egyszerűen, minden szószaki tirádák nélkül való beszédben felelt az ellenzék összes szószokainak támadásaira, melyeket mind a maguk értékére redukált.

Ezután izgatott hangulatban zsufolt teremben, kezdetét vette a szavazás.

Horváth Lajos és **Horváth**

Gyula megszavazták a költségvetést, a mi élénk feltűnést keltett, mert bár mindkét képviselő kilépett is a nemzeti pártból, mindig az ellenzékkel szavaztak eddig.

A Ház a költségvetést 56 szó-többséggel elfogadta.

Ellenzéki részen az erőlködések, kapacitálások a végletekig mentek, sok izgalmas jelenetet idézve elő. — Ennek dacára nem tudták többre vinni a szavazatok számát 166-nál.

A költségvetési törvénynek a Ház a részleteire tért át ezután, melynek tárgyalása folyik.

A tanfelügyelők értekezlete.

Budapest, márcz. 8. (A D. E. saját tudósit. Érkezett d. u. 3 ó. 45 p.-kor.) A kir. tanfelügyelők **Wlasits Gyula** dr. közoktatásiügyi miniszter meghívására ma értekezletre gyűltek össze Budapesten, melyen a tanfelügyelők fokozatának betöltését, a kir. tanfelügyelőségek újjászervezését és több, nagyfontosságú ügyet tárgyaltak. A tanácskozás **Wlasits** dr. miniszter jelenlétében a közoktatásiügyi minisztérium egyik tanácstermében folyt le.

A miniszter biztosította a tanácskozó kir. tanfelügyelőket, hogy ez intézmény hatáskörének kiterjedését, a járási felügyeletet és a tanítókkal közvetlen összeköttetést létre fogja hozni.

A tanácskozás után a **Vigadóban** közebéd volt, melyen a miniszter, **Zsilinszky** államtitkár és a közoktatási ügyosztály jelen volt. Az ebéd lelkes hangulatba tovább foly.

A király és Vilmos császár.

Budapest, márczius 8. (A Debr. Ell. er. táv. Ér. d. u. 3. ó. 55 p.) Bécsből érkezett távirat szerint a királyt nem nevezték ki porosz tábornagnak, hanem Vilmos német császár megkérte a királyt, hogy viselje a tábornagi jelvényeket.

Atzél-Karsai párbaj.

Budapest, márczius 8. (A D. E. ered. táv. Ér. d. u. 4 ó.) A budapesti kir. büntető törvényszék előtt ma folyt le a végtárgyalás az **Atzél Béla** báró és **Karsai Sándor** földbirtokos közt, a koronázási jubileumkor rendezett banderium ügyből támadt párbaj ügyben. — A párbajban **Karsai Sándor** súlyosan megsebesült, de aztán kilábalt sebéből. A mai végtárgyalás folyamán **Atzél Béla** báró sajnálatát fejezte ki a történetek fölött. A törvényszék **Aczél** bárót **négyszázötven** Karsai pedig **kétház** államfogházra ítélte. Az elítéltek föllebbezést jelentettek be.

Terjed a kolera.

Budapest, márczius 8. (A Debr. Ell. ered. távirata. Ér. d. u. 4 ó.) Montevideoból távirják, hogy ott a kolera erősen terjed.

Vegyes hírek.

* **A Murányi Vénusz.** Gömörmegye közgyűlése elhatározta, hogy a millenniumra megfesteti a történelmi nevezetességű Murány várához fűződő regéből Wesselényi Miklósnak Széchy Máriával, a Murányi Vénuszszal, a ti azolezi völgyben való találkozását s e célra 4000 forintot szavazott m. g. A közgyűlés a kép megfestésével a megye szülöttét, Neógrády Antal festőművész tanárt bízta meg. A művész a kép megfestését elvállalta s a Murány váráról készített vázlatok végett Gömörbe el is utazott.

* **A század leghidegebb februárja.** Egy svájci újság kimutatja, hogy olyan hideg február, mint a múlt hónap, alig volt a tizenkilencedik században. A nevezett lap átnézte a régi zürichi meteorológiai megfigyeléseket, de olyan abnormalis időjárást, mint az ideai februárban, sehol sem talált. A század leghidegebb februárja 1845-ben volt, a melynek közepes hőfoka — 4½ Celsiust ért el, míg az ideai február közepes hőfoka — 7 fokot mutat. A februári normális közép hőmérsék +0.8 fok Celsius. Hellman tanár statisztikája a leghidegebb berlini telekről 1728-tól 1881-ig is azt igazolja, hogy ez id-ig hasonló hidek február Berlinben 1740. és 1855. éveket kivéve az egész században alig fordult elő.

* **Elmerült város.** A Sakaspiskoje Obosrenje című orosz lap jelentése szerint Kucsán város január 17-én földrengés következtében teljesen eltűnt a föld színéről. Egy fuvaros, a ki az nap az országúton a város felé tartott tanja volt a szörnyű jelenetnek. Azt beszéli, hogy hirtelen földalatti dübörgést hallott. — Mintha nem messze néhány ágyu dördült volna el, lovai megvadtak és elváltak. Mikor körütekintett, látta, hogy a város felett hatalmas füst és poroszlop emelkedett, maga a város pedig eltűnt. Hogy hány ember halát okozta ez a természeti csoda, azt nem tudni. Minden esetre több ezerre rug a katasztrófa áldozatainak a száma. Egy Kucsánban lakó konzuli hivatalnok azt írja, hogy február 17-én erős lökést tapasztalt és ijedtében menekült a városból. Néhány perc múlva újabb lökések következtek és a föld meghasadván, a város elmerült. Ő maga csodálatos módon menekült meg.

* **Az ablakon át.** Az elhunyt Ismail pasa életéből a francia lapok most több érdekes vonást elevenítenek föl. Azok közül akik kegyét fénykorának idején bírták, François Bravay is volt, a dúsgazdag bankár, aki Daudet „Nábob”-jának eredetije. Mint szegény utazó ügynök jött Egyiptomba, ügyesen a khedive közelébe férkőzött, akinek megtette az e év n eszü ember és néhány év múlva Bravay milliók fölött rendelkezett. Megesett azonban, — mert keleten minden lehetséges. — hogy újabb kegyencz kinturta Bravayt az uralkodó kegyéből és ki volt adva a rendelet, hogy be ne bocássák többé a khedive szeme elé Bravay megízente Ismailnak, hogy bármit mondjanak és tegyenek is ellene, de ő befog hozzá jutni, mert elodázhatlan a mondanivalója. Éppen csakugyan egy délután, mikor a khedive családijával a kubrai palota egyik termében ült, hirtelen megrörent az ablak és az üveg csö röpölvén hullott a földre. A khedive megijedt, de mielőtt ideje lett volna csöngetni, Bravay beugrott az ablakon, mélyen meghajotta magát és így szólt:

— Ör akarja, felség, hogy csak az ablakon juthassak be: ime itt vagyok.

Aztán elkezdett beszélni föltárta a rágalmakat, melyeket ellene szöttek és mire befejezte előadását, imét a régi kegyben állott, amelyet a khedive soha sem vont meg többé tőle. Mikor 1863-ban Ismail pasa Franciaországba utazott, meglátogatta Bravayt belleani kaszálójában és úgy megtetszett neki a nyaraló, hogy így szólt a ház urhoz:

— Bravay, megveszem tőled Belleaut.

A kastély árát egy millió frankban állapították meg mely összeget Bravay azonnal fölveté. Mikor a pasa két nap múlva elutazott

így szól Bravayhoz, aki az alatt az ő vendége volt:

— Fiam, Bravay, neked ajándékozom ezt a kastélyt.

Ismail pasa nagyon szerette Párist és mikor egy ízben szidták előtte a francia fővárost, így szólt:

— Ne bántsák Párist, mert ez a város Európa virágbájja.

... Aki azonban tudja, hogy mit jelentenek Khinában a virágok, nem fogja ezt a mondást dicséret számba venni.

A bodzavirágok között.

— Regény. —

— Irta: Sz. Buday Etel —

(Folytatás.)

— De azt nem mondd, hogy haragudni is milyen jól tud. On, gyakran hallom én, mikor a fűzesben vesszót vágtok, hogy mint dorgál téged.

— Ha teszi, hát azt is érted teszi! — szólt a lány sértődve.

— Ugyan hát, mi baja van vélem az öregnek?

— Mit tudom én! — válaszolt vállvonogatva a lány.

— Mi kifogása van ellenem? ...

— Biz' Ist'n, arra sem felelhetek ... Csak azt tudom, hogy nem nagyon szeret ...

És már azt is mondta, hogy miattatok elhagyja a „bodzást” és megy velem együtt a világba, abba a világba, amely az óperenciás tengeren is túl van.

— Jaj az áldóját! Hát csakugyan azt mondta? — és darutollas kalapját hevesen csapta Jancsi a harmatos föbe. — S természetesen te ebbe bele is nyugodtál?

— No bizony! ... Mintha valaha megkérdené nagyapó, hogy én mit akarok. Biz' Ist'en nem mennék én innen szívesen el.

— Hát csakugyan! nem mennél el innen szívesen?

— Nem én!

És a legény felvidulva, örömmel kapta fel kalapját s hetykén a feje bájára csapva, folytatá:

— Hát csakugyan szívesebben maradtál itt, mintsem oda mennél, ahová az öreg vinne?

— Persze, hogy szívesebben maradtam itt ... Mert lásd Jancsi! nem tudnék én el lenni a fűzes, a Szamos szöke vize nélkül ...

Nem az én, bodzavirágos kis szigetem nélkül.

— Csak is ezek kötik ide a te szívedet Ána, s azon kívül semmi más?

— De igen még valami, ez a szép csillagos ég még.

— Te bobó! hisz az ég ilyen szép csillagos ám mindenütt.

— Bzony azt már nem hiszem, hiába mondd. Másutt nem ragyognak a csillagok ily szépen ... Oh, jól tudom én azt! Nagyapó is mondta, mikor túl vágakoztam menni a hegyeken — s a távolban elhúzódó sötét hegyláncolat felé mutatott, — hogy ne vágjak arra menni, mert ott, még a csillagok sem ragyognak oly fényesen az égen mint itt nálunk. Nem is megyek én hát sehová, mert én a csillagokat nagyon szeretem.

— Gverel! — s a legényt, kézen fogva kijebb vezette a fák árnyából, — nézd! ott emellett a kis fehér fűhócske mellett, fénylik egy kis csillag, mely úgy lobog, mint egy égő gyertya láng ... Én azt hiszem, hogy az valamelyik angyalkának világít a menyekben. — Hát hogy hagynám én szívesen el ezt a helyet, hol én beáthatok a menyországba.

— Nem is kellene soha elhagynod e helyet Ána, hogy ha engem szeretnél. Sem a fűzest, sem a Szamost, sem e szép csillagos eget.

— Már mondtam, hogy nem haragszom reád.

— Nem elég az, hogy nem haragszol, hanem szeretned is kellene. Akkor oszték hozzám jönnél lakni s míg a Szamos be nem tagyna addig mindég itt laknánk a malomban, azután meg összemennénk a tagya lakni, hol te lennél az aszony a háznál.

— Hát nagyapó, hol maradna?

— Itt a bodzásban.

— Egyedül?

— Nem is szeret ő másokkal lenni.

— Jaj Istenem! dehozz hagyom magára.

Akkor inkább elmegegyek véle az óperencián is túl, hol nem virit bodzavirág, az ég sem olyan szép csillagos; de még sem hagyom magára.

— Isten néki! nem bánom hát, jöjjön velünk ő is. Csak te légy jó hozzám, csak te szeress s legyél az én kis feleségem.

— No jó, majd megkérdelem tőle, ha hazajön, hogy hozzád menjek-e feleségül!

— Hogy az Isten áldja meg, jót mondó kis szádát, de csak azért ne szólj néki, míg én nem beszéltem véle.

Rövid gondolkodás után, némi kételyvel kérdezé Jancsi.

— Ána te! hát igazán szeretsz te engemet?

— Már hogy ne szeretnék! A nagyapó, meg a Kati után téged szeretlek a legjobban.

— Jaj rózsám! — kiáltá csalódottan az ifju, borult tekintettel pillantva a lányka ragyogó szemébe. — Ha te engem egyenlően szeretsz a nagyatyáddal, meg a kecskéddel, akkor csak maradj magadra ... Látom már, hogy az én számomra te is ut, fel is ut a nagy világban, mehetek én már másfelé lányt keresni olyant, aki engem igazán fog szeretni.

A lány ide-oda billegve, saját árnyával természetleg játszott, közbe-közbe fejével integetve az igent, hogy bizony jól is teszi, ha másfelé keres magához valót.

Meg sem illetődött még akkor sem mikor a legény elkeseredve ráutotta darutollas kalapját szemére s csak úgy félvállról köszönve, azt mondta néki:

— Na rózsám! te sem nézel az én szemem közé többé ... Áldjon meg az Isten! Nem látok már én sem téged soha többé, mert elmegegyek világga.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

* **Tavaszi luxus lóvásár.** Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” által április hó 18—21-én tartandó tavaszi luxus lóvásárral addig következő tenyésztők jelentették be lovaikat.

Dr. Burián Aladár (Baka) két kettős fogat, Farkas Ábrahám (Rimaszombat) husz háttas, Farkas Zoltán (Rimaszombat) hat háttas, Gróf Széchenyi Ferencz (Tarnóca) egy kettős jukker, három paripa, Halász Aladár (Csány) egy kettős jukker, Losonczy Mihály (Pa. Porcsákos) egy kettős garamveszelei, Kazy János (Kis-Kozmály) egy négyes és egy kettős, Gróf Stubenberg József (Székelyhid) 18 háttas, Baró Nopcsa Elekné (Szacsai) egy kettős, Szentiványi Farkas (Gomba) két kettős, Gróf Zebly János (Nagy Lánz) egy kettős, Lits Gyula (Batta) egy kettős, egy háttas, Kubinyi Márton (Erde-Teresa) két kettős, Haáder György, (Pa-Ozlái) egy paripa, Jeszenszky Ferencz (Bükösd) egy négyes, báró Jeszenszky József (A.-Hidvég) egy kettős, Griebich Béla (Budapest) egy hatas Wolfner Sándor (Pa.-Varsány) egy paripa, Szabasztány Jenő (Pécel) egy kettős, Eszterházy László gróf (Sárosp) két kettős, Kazy László (G.-Veszele) egy kettős, egy magányos jukker, Hajós János (Dömsöd) egy kettős. Összesen 99 ló. Bejelentések csak e hó 15-ig fogadtatnak el.

* **A Gazdaságtörténelmi Szemle** a következő érdekes tartalommal jelent meg: 1. Fiume kereskedelme a középkorban. Irta Fesl Aladár. 2. Aradvármegye östermelése az erdélyi fejedelmek korában. Irta dr. Márki Sándor. 3. A décsi nemesség és polgárság közti egyezség 1613-ban. Közli T. K. 4. Gróf Bethlen Miklós „Gazdasági Utasítása”. Közli Koncz József 5. II. Rákóczy György egyik ménésének összeírása. Közli dr. Szilágyi Sándor. 6. A pannonthalmi főapátság hegymesterei számára 1712-ben kiadott rendelete. Közli dr. Récsy Viktor. 7. Régi méhészeti tanácsadó közli Kőszeghy Sándor. 8. I. Rákóczy György rendelete juhá-

szata ügyében közli K. S. 9. Keszthelyi rendtartás 1661. ből közli Kőszeghy Sándor. 10 Magyarországra be és kiviteli forgalma az 1743. évb. n. 11. A halászat történetéhez Közli J. J. 12. Pest városa kétszáz év előtt. 13. Halászó Gyula. 14. Országos felügyelőség a görög kereskedők fölött. A folyóirat szerkesztője Palkert Alajos az O. M. G. E. titkárja. Szerkesztőség Budapest, Köztelk.

Uj malomtársaság Nagyváradon Beöthy László főispán kezdeményezésére értekezlet volt tegnapielőtt Nagyváradon egy új részvénytársaság alakítása tárgyában, mely a Lászlómalom felszámolás alatt levő részvénytársaságtól a két malomtelepet 370.000 frtért megvénne és a malomüzlet folytatásával hasznosított vállalatot létesítene. — A részvénytőke 700.000 frtra tervezetik, felosztva 7000 darab egyenként 100 frtról szóló részvényre. Az értekezlet megállapodott, hogy Nagyvárad és Bihar megye gazdaközösségéhez, birtokosaihoz és pénzintézeteihez felhívást intéz; aláírási íveket bocsát ki, melyeket mint alapítók Beöthy László főispán, Szunyogh Péter alispán, Sal Ferenc polgármester, Tisza Kálmán, gr. Pongrácz Vilmos, Balázsházy Bertalan, Markovits Károly Hlatky Endre, Berkovits Ferencz, Stern Jakab stb. innak alá.

Érték-tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése 1895. március 5-én.)

Államadósság :	
Magyar aranyjárdék 4% — — —	124. — 124.50
„ vasuti beruházási kötvény 4 1/2% — — —	127.50 128.50
„ koronajárdék 4% — — —	99.10 99.60
„ regále váltásági kötvény 4 1/2% — — —	101.25 102.25
Osztrák aranyjárdék 4% — — —	125. — 125.50
Egységes állam kötvény 4 1/2% — — —	101.25 101.75
Tisza-szegedi 4 1/2%-os nyereségy-sorsjegy	152.75 153.75

Részvények :	
Magyar hitelbank részvény — — —	464.50 465. —
Osztrák hitelbank részvény — — —	394.30 394.50
Magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.	129. — 129.50

Sorsjegyek :	
Magyar jelzálogbank 4% -os sorsjegy	133. — 134. —
„ 3% -os „	109.50 110. —
Osztrák földhitel sorsjegy 3% -os — — —	118. — 119. —
Magyar vöröskereszt sorsjegy — — —	11.25 11.75
Osztrák „ „ — — —	18. — 18.50
Olasz „ „ — — —	13. — 13.50
Basilika sorsjegy — — —	8.50 9. —
Jó-szív „ — — —	3.15 3.35

Pénzszemek :	
Os. és kir. arany — — — — —	5.78 5.85
20 márkás arany — — — — —	12.09 12.13
20 frankos arany — — — — —	9.80 9.84
1 Saverceigns — — — — —	12.34 12.38

Budapesti árú-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi üzlet (Nádor u. 6. sz.) tudósítása a „Debreceni Ellenőr” részére.

Budapest, március 7.

N a p i j e l e n t é s .

Gabona-üzlet. Buzát ma jól kínáltak, a vételkedv szintén jó volt, s az irányzat szilárd maradt. Elkelt 35.000 mm. 2 1/2—5 krral magasabban.

E l a d á s o k :

Tiszavidéki 200—82 mm. 7.02 1/2 frt. 500—81 1/2 6.05 frt. 100—81 mm. 7.02 1/2 frt. 300—81 mm. 7. — frt.

3 havi időre
Zab 6.30—6.60

készpénzfizetés mellett.

Határidő-üzlet. Amerikából érkezett lánghabó jegyzések dacára nálunk szilárd árfoya mokon indult az üzlet hazában, s erős coutremín fedezésekre zárlatig még szilárdabb lett. Tengeri szintén szilárdan indult, s közepes élénkségű vételkedv mellett úgy árult is. Zab továbbra is igen szilárd maradt, rozs változatlan.

Zárlat 1 óra :

	frt
B u z a márcz. ápr.-ra 1895	6.83—6.84
„ május-juniusra 1895	— — —
„ szept.-okt.-bere 1895	7.16—7.17
R o z s márcz.-ápr.-ra 1895	5.54—5.56
„ szeptem.-okt.-re 1895	— — —

Tengeri máj.-junra 1895	6.27—6.28
„ jul.-augusztusra 1895	— — —
Z a b márcz.-áprilra 1895	6.22—6.24
Repcze aug.-szept. 1895	10.85—10.90

Zárlat 4 óra :

	frt
B u z a márcz.-ápr.-ra 1895	6.82—6.83
„ május-jun.-ra 1895	— — —
„ szept.-okt. 1895	7.14—7.15
R o z s márcz.-áprilra 1895	5.54—5.55
„ szept.-okt.-re 1895	— — —
Tengeri máj.-junra 1895	6.26—6.28
„ jul.-auguszt.-ra 1895	— — —
Z a b márcz.-áprilra 1895	6.21—6.22
Repcze aug.-szeptre 1895	10.80—10.85

Kőbányai sertés vásár.

Márcz. hó 7. Hiott sertés árak : 1 Magyar első rendű : 1 Öreg nehéz (páronkint 400 kilogramm felüli súlyban) 46. krtól 47. krig Öreg közép (páronkint) 300—400 kilogramm súlyban 46. 47. krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogramm felüli súlyban) 48—49 1/2 krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 kilogramm súlyban 46—47 krig. — Fiatal könnyű (páronkint 250 kgm. terjedő súlyban 46 krtól 47 krig. II. Magyar szedett : Nehéz (páronkint 280 klg. felüli súlyban) 45 1/2—46. krig. Közép (páronkint 220—280 klg. terjedő súlyban) 45—45 1/2 krig. Könnyű (páronkint 220 klg. terjedő súlyban) 45 krtól 46 krig

Debreczeni városi színház.

Idénybérlet 33. szünet. Páratlan bérlet szünet.

Ma, pénteken, 1895. március 8 án

páratlan bérlet szünetben leszállított helyárak kal gyermek-előadás :

Hófehérke és a hét törpe.

Látványos tündérrege. Irta : Görner K.

Holnap, szombaton 1895. március hó 9-én.

Páros bérletben.

Bernardo Montilla

Dráma 3 felvonásban. Irta : José Echegaray. Spanyolból fordította Patthy Károly. (Rendező : Bács Károly.)

H E T I M Ū S O R :

Vasárnap, márcz. 10. Turolla Emma cs. és kir. udv. kamara-énekesnő hangversenye és **Berczik Árpád** vigjátéka : **A b á l k i - r á l y n ő.** (Bérlet szünet.)

Kiadó és laptulajdonos :

„Oscokonai” nyomda és kiadó r.-i.

Felelős szerkesztő : **E ö t v ö s K. L a j o s.**

Helyettes szerkesztő : **K a t o n a I m r e.**

Női ruhák

a legdivatosabb kivitelben készítettnek

Kunz József és Társa cég

női divatru osztályában.

Gyász ruhák 6 óra alatt.

Tavaszi és nyári ujdonságok és különleges egyes ruhára való szövetek raktárra érkeztek.

869 tk. szám.
1895

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Feldheim Albert és neje végrehajthatónak Mandel Jakabné és társai végrehajtást szenvedők elleni 397 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a derecskei kir. járásbiróság) területén lévő Derecskén fekvő, a derecskei 2865 sz. tjkvben A + 842. hrsz. alatt foglalt ingatlanra Schönfeld Ignác utóajánlata folytán az újabb árverést 1376 frt 10 krtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1895. évi márczius hó 28-ik napján délután 3 órakor** a debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 137 frt 61 krajczárt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1895. évi febr. hó 3-ik napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly

kir. törvszéki bíró.

37. v. k. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni királyi bíróságnak 407/1895. P.sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Drössler Károly részére Löwy Lipót p.-ábrányi lakostól 51 frt 09 kr tőke erejéig 1894. évi márczius hó 19-én bíróság lefoglalt és 400 frtra becsült 20 darab két éves borjuktól álló ingóságok **1895. évi márczius hó 14-én d. e. 11 órakor** kezdetét veendő és H.-V.-Pércs község határára, a Villongó pusztán megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895. évi febr. hó 24-én.

Várady,
bírói kiküldött.

